

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a Jákli Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Jákli Tibor) által képviselt **felperesnek** a Fóris-Schneider-Szép-Zacconer Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Fóris Kálmán) által képviselt **alperes** ellen 6.000.000 Ft nem vagyoni kártérítés iránti ügyében a Vas Megyei Bíróság 2009. november 24. napján meghozott 18.P.20.169/2009/23. számú ítélete ellen a felperes részéről 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán a 2010. november 23. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az alperesnek 15 napon belül 100.000 (Egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 360.000 (Háromszázhatvanezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes 6.000.000 Ft nem vagyoni kártérítés és járulékai megfizetése iránt előterjesztett kereseti kérelmét elutasította, egyúttal kötelezte a felperest fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 272.805 Ft perköltséget, valamint felhívásra az állam javára 360.000 Ft feljegyzett kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes 1999. január 1. napjától az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Bűnügyi Igazgatóság ... Megyei Nyomozóhivatalának hivatalvezetője, majd utóbb az ORKF Bűnügyi Főigazgatóság Pénzügyi Nyomozó Igazgatóság ... Megyei Hivatalának hivatalvezetője volt. Az APEH ... Megyei Nyomozóhivatala adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt nyomozást indított az alperes házastársa, a "A" Kft. ügyvezetője, "B", valamint a cég könyvelője ellen.

A nyomozást követően a Zalaegerszegi Városi Bíróság előtt folyamatban volt büntető eljárás során az APEH Bűnügyi Igazgatósága ... Megyei Nyomozóhivatala a felperes, mint hivatalvezető aláírásával 2002. július 2-i keltezéssel a bíróság megkeresésére azt a választ adta, hogy a nyomozás során lefoglalt számítógépet "C" igazságügyi szakértőn kívül csak "D" igazságügyi könyvszakértőnek adták át.

A Zalaegerszegi Városi Bíróság 1.B.657/2000/234. számú a ... Megyei Bíróság Bf.666/2002/27. számú ítéletével jogerőre emelkedett ítéletében az alperes házastársát 5 évi és 10 hónapi börtönbüntetésre ítélte.

Az elsőfokú ítélet meghozatalát követően az alperes 2002. december 2-i keltezéssel a Központi Ügyészségi Nyomozóhivatalhoz, 2003. január 10-én a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatához név szerint "E"-hez rendőrdandártábornokhoz fordult feljelentéssel, melyek szerint a felperes hivatali visszaélést követett el. A Központi Ügyészségi Nyomozóhivatal az alperes személyes meghallgatását követően 2003. január 6-án rendelte el a nyomozást, nem csupán az alperes, hanem "F" feljelentése alapján is. A nyomozás iratainak ismertetésére 2003. október 21-én került sor, a felperes az ellene tett feljelentéseket ekkor ismerte meg. A felperes ellen folyamatban volt büntető eljárásban a Vas Megyei Bíróság B.30/2004/24. számú ítéletével a felperest az 1 rendbeli vezető beosztású személy által elkövetett vesztegetés büntette miatt emelt vád alól felmentette, míg az 1 rendbeli büntető ügyben elkövetett hamis tanúzás büntette miatt indított eljárást megszüntette. Ez utóbbi vádpont nem állt összefüggésben az alperes házastársa ellen folyamatban volt büntető ügygel.

A peres felek között a Vas Megyei Bíróság előtt P.20.809/2005. számon személyiségi jogok megsértése miatt volt per folyamatban. A Vas Megyei Bíróság 47. szám alatt ítéletében megállapította, hogy az alperes több kijelentésével megsértette a felperes személyiségi jogát, jó hírnevét. A felperes e perben sérelmezte az alperes azon kijelentését is, mely szerint „dr. felperes neve tehát a nyomozás kezdetétől fogva tudta, hogy a szakértőn kívül más is foglalkozik a lefoglalt számítógéppel, hiszen erre ő adott megbízást. Nem biztosította, hogy a büntető eljárás törvényi előírásai szerint kezeljék

azokat, sőt maga adott megbízást a szabálytalan kezelésre." E vonatkozásban a Vas Megyei Bíróság P.20.809/2005/47. szám alatti ítéletében a felperes keresetét elutasította. Az ítélet a Győri Ítéltábla Pf.I.20.088/2007/5. számú ítéletével emelkedett jogerőre.

Az elsőfokú bíróság bizonyítottnak látta, hogy a felperes pszichés állapotát az ellene folyamatban volt büntető eljárás, valamint a 2002. és 2004. között az írott és elektronikus médiában több alkalommal megjelent, részben a büntető eljárásra, részben a felperes és helyettese "G" között kialakult konfliktusra vonatkozó híradások hátrányosan befolyásolták. A büntető eljárás a felperesnél mindezidáig fel nem dolgozott pszichés állapotromlást, fokozott mértékű frusztrációt idézett elő. A felperesnél jelenleg is regresszív faktorként értékelhető lélektani tényezők állnak fenn, és kialakuló belgyógyászati betegségeiben a pszichés terhelés részoki szereppel bír.

A megyei bíróság álláspontja szerint a felperesnél megállapítható hátrányok és az alperes jogerős ítélettel megállapított valótlan tényállításai között az okozati összefüggés nem áll fenn, illetve - kisebb részben - nem bizonyított. Kiemelte, hogy a Vas Megyei Bíróság P.20.809/2005/47. számú jogerős ítélete szerinti valótlan tényállítások teljes egészében a büntető eljárás keretein kívül maradtak. A Központi Ügyészségi Nyomozó Hivatal nem az alperes valótlan tényállításaira alapítottan rendelte el a nyomozást, majd emelt vádat, hanem a Vas Megyei Bíróság P.20.809/2005/47. számú ítéletével elutasított ígérennyel kapcsolatban.

Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által hivatkozott újságcikkek is általában a büntető eljárás tárgyát képező cselekményekkel, az eljárás állásának ismertetésével, illetőleg a "F" feljelentésével érintett vádponttal foglalkoztak. Mivel az nem állapítható meg, hogy az alperes információkat szolgáltatott volna a sajtónak, így az egyes sajtóközlemények tartalmáért az alperes felelőssé nem tehető, még abban az esetben sem, amikor a felperes által ugyancsak hivatkozott "H" című napilapban megjelent újságcikk utalást tartalmaz az alperesi feljelentés egyes valótlanak bizonyult tényállításaival kapcsolatban.

A felperest ért hátrányokat illetően az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy ezek a felperes előadása szerint már azt megelőzően jelentkeztek, hogy a felperes a nyomozás iratait - így az általa sérelmezett alperesi feljelentést - 2003. október 21-én megismerte volna. Erre tekintettel a felperes által sérelmezett alperesi magatartás, valamint a felperest ért hátrányok közötti ok okozati összefüggés e vonatkozásban sem bizonyított. Az elsőfokú bíróság rámutatott, a felperes saját döntése volt, hogy hivatalvezetői funkcióját a továbbiakban nem kívánta betölteni.

A megyei bíróság a perköltségről a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását kérte akként, hogy az ítélőtábla a kereseti kérelemnek teljes körűen adjon helyt. Hivatkozott arra, hogy a megyei bíróság ítéletének rendelkező része és indokolási része nincs egymással összhangban, mert az elsőfokú bíróság elfogadta azt a tényt, hogy a felperes az alperes magatartása következtében pszichésen sérült, ugyanakkor a nem vagyoni kártérítés iránti igényt elutasította. A felperes hangsúlyozta, hogy a Vas Megyei Bíróság P.20.809/2005/47. számú, a Győri Ítélőtábla Pf.I.20.088/2007/5. számú másodfokú határozatával jogerőre emelkedett ítéletét követően a jelen perben eljáró bíróságnak csak a nem vagyoni kártérítés összezszerűségét kellett volna vizsgálnia. A megyei bíróságnak nem volt törvényes lehetősége arra, hogy a felperes keresetét teljes egészében elutasítsa. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárás során beszerzett igazságügyi szakértői vélemény alapján a felperest ért hátrányok megállapíthatóak, így a nem vagyoni kártérítés iránti igény is megalapozott.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes az őt ért hátrány és az alperesi jogellenes magatartás közötti ok okozati összefüggést nem bizonyította. Kiemelte, hogy az alperes a sérelmezett kijelentéseket kizárólag a feljelentésben, illetőleg tanúvallomásában tette meg, ezt meghaladóan sem a feljelentésről, sem a vallomásáról másnak sehol nem beszélt, arról információt nem adott. Hangsúlyozta, hogy a felperest ért hátrányok a büntető eljárással hozhatók összefüggésbe.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatta. A bizonyítékokat okszerűen, a Pp. 206. § /1/ bekezdésének megfelelő módon értékelve helyes tényállást állapított meg, és abból helytálló jogi következtetésre jutott. Az elsőfokú bíróság érdemi döntése és annak indokolása is helytálló.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperesi feljelentésben szereplő kijelentések kívül maradtak a büntető eljárás körén, így a felperesnek a perben azt kellett volna bizonyítania, hogy a büntető eljárás okozta hátrányokat meghaladóan következett be a felperesnél olyan életelnehezülés,

amely közvetlen oksági összefüggésben áll az alperes jogellenes magatartásával, és amely a nem vagyoni kártérítés iránti igényt megalapozza.

A felperes fellebbezésében tévesen hivatkozott arra, hogy a jelen perben az elsőfokú bíróságnak kizárólag a nem vagyoni kár összegszerűsége körén belül kellett döntenie. A nem vagyoni kártérítés jogintézménye az általános személyiségvédelem eszköze, megállapításának feltételei - az értelemszerű eltérések mellett - több tekintetben azonosak a vagyoni kártérítéssel. Így a Ptk. 339. § /1/ bekezdésében írtakra figyelemmel a nem vagyoni kártérítés akkor alapos, ha a jogellenes magatartás és a károsultnál bekövetkezett kár (az adott esetben a külvilágban is észlelhető módon bekövetkezett testi vagy lelki életminőség romlás) között ok okozati összefüggés áll fenn, a károkozó magatartása felróható, és a kárt okozó magatartás valamely személyhez fűződő jog megsértéséből származik.

Tévesen hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része és indokolása között nincs összhang. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása azt állapította meg, hogy a más perben megállapítottan jogellenes alperesi magatartás és a felperest ért hátrány között ok okozati összefüggés nem áll fenn. Utalt arra is, hogy az alperes sérelmezett feljelentéseiben szereplő több kitétel közül a felperes ellen folyamatban volt büntető eljárással közvetlen összefüggésbe hozható tényállítás jogellenessége nem állapítható meg.

Mindezekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján annak helyes indokaira figyelemmel helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 239. § és Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségei megfizetésére. Az Áfa-t is magában foglaló ügyvédi munkadíj összegéről a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § /1/, /2/, /5/ és /6/ bekezdései alapján határozott. A feljegyzett fellebbezési illetéket a felperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles megfizetni.

Győr, 2010. évi november hó 23. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk.
bíró

A kiadmány hitel  l:

Tisztviselő